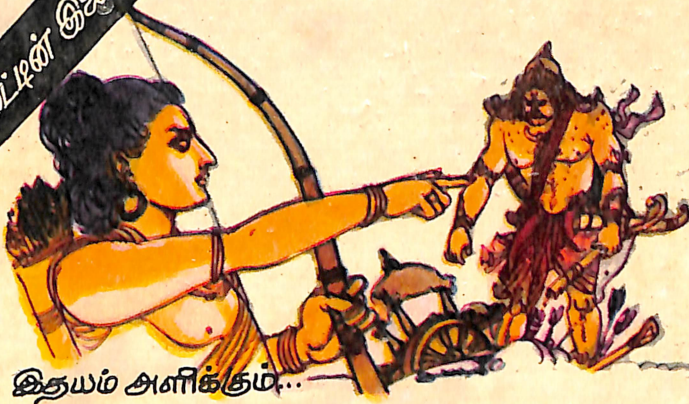

18-5

எரிகாண்டின் இணப்பு பதிப்பு-6

இதயம் அளிக் கும்...

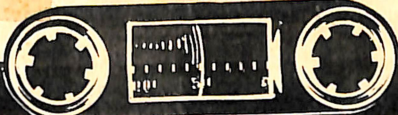
இராமாயணம்

புத்தகாண்டம்

7209
R65.9

02138

தயாரிப்பு:
0ணியன்
கதை:
வி.குமார்
வண்ணப்
படங்கள்:
கோபுலு

கதை அமைப்பு & கட்டுரை: டி.எஸ்.நாராயணசுப்பிரமணியம்

விலை ரூ. 45-

எபிகாஸஸ்

இதயம் அனிகும்
புண்ணிய பாரதத்தின்
புனித காவியம்

இராமாயணம்

(புத்தகாண்டம்)

முன்னுரை:-

முந்தைய ஐந்தாவது 'எபிகாஸ்ட்' சுந்தர காண்டமாக ஒலித்தது. சுந்தர காண்டத்தின் கடைசிக் கட்டமாக ஹனுமான் ஸ்ரீராமனை சந்தித்து, 'அன்னையைக் கண்டேன்' என்று ஆறுதல் மொழி கூறி, சூடாமணியை ஸ்ரீராமனிடம் கொடுத்து வணங்கி நின்றான். ஸ்ரீராமன் ஹனுமானை ஆலிங்கனம் செய்து நன்றிக் கடன் தெரிவித்தான். இராமாயணத்தில் இதனைத் தொடரும் சம்பவங்கள் யுத்த காண்டமாக ஆரம்பமாகின்றன. ஸ்ரீராமன் இப்பூவுலகில் மனிதனாக அவதரித்ததின் நோக்கம் ராவண ஸம்ஹாரம். அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை

ஸ்தாபிப்பதே அவனது அவதாரப்பணி. அந்தப் பணியை அவன் நிறைவேற்றி முடிக்கும் சம்பவங்கள் நிறைந்தது தான் யுத்த காண்டம். இராமாயணத்தில் யுத்தகாண்டத்தைப் படிக்கலாமா? அதனால் அமைதிக்குப் பங்கம் விளையுமா? குடும்பத்தில் கலகம் ஏற்படுமா? என்றெல்லாம் சந்தேகங்கள் தொன்றுதொட்டு உண்டு. இதனை யுத்தகாண்டம் என்று சொன்னாலும், 'ஸ்ரீராமஜெயம்' என்ற பதத்திற்கு அர்த்தம் தருவதே இந்தக் காண்டம்தான். மரணத்திலிருந்தும் கூட ஒருவனை காக்கும் வல்லமை பெற்ற மூலிகைகளைக் கொண்ட சஞ்சீவி மலையை ஹனுமான் கொண்டு வருவது இந்தக் காண்டத்தில் தான். ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணம் என்பதை இராவணன் மூலம் எடுத்துக்காட்டும் சம்பவங்கள் யுத்த காண்டத்தில் தான். அன்னை சீதை துயர் நீங்கி ஸ்ரீராமனுடன் இணையும் நல்ல நிகழ்ச்சியும் இதில்தான். தீமைகள் அழிந்து, நன்மைகள் பெருக, தர்மத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டியது, தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது யுத்தகாண்டம். இதனால் நன்மைகள் பெருகட்டும், தர்மம் தழைக்கட்டும்.

— மணியன்.

கதை சொல்பவர்: இலங்கையில் நடந்த சம்பவங்களை ஹனுமான் ஸ்ரீராமனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கூறினான். 'இனிக் காலம் தாழ்த்தலாகாது. உடனே இலங்கை நோக்கிப் பயணம் தொடங்க வேண்டும். போர் முரசங்கள் ஒலிக்க வேண்டும். இராவணன் அழிய வேண்டும்' என்று சுக்ரீவனும் அவன் கூட்டமும் முடிவுசெய்தன.

வானர சேனைகளும், ஜாம்பவானின் கரடி சையனங்களும் புடைகுழ யுத்த பேரிகைகள் முழங்க, கிஷ்கிந்தையிலிருந்து ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் புறப்பட்டனர். அவர்கள் கோடிக் கரையை அடைந்தனர். அங்கிருந்துதான் கடலைக் கடந்து இலங்கைக்குச் செல்ல வேண்டும். 'ராமா' என்ற நாமத்தைச் சொல்லி கடலைக் கடந்தான் ஹனுமான். ஆனால் அந்த ஸ்ரீராமனே அங்கே அதிசயம் எதையும் நிகழ்த்தவில்லை. உயர்ந்த மானிடனாக வாழ்ந்து காட்டிய ராமன், ஒரு கர்மயோகியாகவே திகழ்ந்தான். கடலின் மேல் கற்களாலான பாலம் ஒன்று அமைத்து, அதன் மூலம் தானும் தன் சேனையும் இலங்கையை அடைய வேண்டுமென முடிவு செய்தான். அந்த முயற்சிதான் 'சேது பந்தனம்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

சேதுபந்தனப்பணி தொடங்கும் முன்பு, ஸ்ரீராமன் கடற்கரையில் சிவலிங்கத்தை அமைத்து சிவபெருமானுக்கு பூஜை செய்தான்.

பாட்டு:

ஸாம்பசதாசிவ ஸாம்ப ஸதா சிவ ஸாம்ப ஸதாசிவ
ஸாம்ப சிவா:
ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்ப ஸதா சிவ! ஸாம்ப ஸதாசிவ
ஸாம்ப சிவா!
அப்புத விக்ரக அமராதீஸ்வர அகணித குணகண அம்ருத
சிவா!

ஆனந்தாம்ருத ஆச்ருத ரக்ஷக ஆத்மானந்த மகேஸ
சிவா!
(ஸாம்பஸதாசிவ ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்பஸதாசிவ ஸாம்ப
சிவா)

இந்து கலாதர இந்தராதிப் ப்ரிய சுந்தர ரூப சுரேஸ சிவா:
ஈச சுரேஸ மகேஸ ஜனப்ரிய கேசவ சேவித பாத சிவா:

ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்ப சதாசிவ ஸாம்ப ஸதாசிவ
ஸாம்ப சிவா:
பன்னகபூஷண பார்வதி நாயக பரமானந்த பரேஸ சிவா!
பால விலோசன பானு கோடிப்ரப ஹாலா ஹலதர
அம்ருத சிவா!

ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்ப ஸதா சிவ
ஸாம்ப சிவா!
ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்ப ஸதாசிவ
சாம்ப சிவா:

கதை சொல்பவர்: பூஜையை முடித்துவிட்டு ஸ்ரீராமன் தன்
பணிகளைத் தொடங்கலானான். அப்போது திடீரென விண்
வெளியில் ஒருவன் பறந்து வருவதை வானரக்கூட்டங்கள் கவனித்
தன. அங்கே விண்வழியே வந்து இறங்கியவன் ராவணனின்
சகோதரன் விபீஷணன். ஹனுமானால் மட்டும் விபீஷணனை
அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடிந்தது. விபீஷணன் ஸ்ரீராமனின்
திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்தான்.

விபீஷணன்: ஐயனே, ஸ்ரீராமச்சந்திரா சரணம்! அடியவன்
விபீஷணன் தங்களுக்குத் தீங்கிழைத்த இலங்கேஸ்வரன்
இராவணனின் சகோதரன் நான். அவன் செய்த தீவினைக்கு
சகோதரன் என்ற முறையில் தங்களிடம் நான் மன்னிப்புக்
கோருகிறேன்.

ராமன்: விபீஷண! உன் உயர்ந்த உள்ளத்தையும் தர்ம
சிந்தனையையும் ஹனுமான் மூலம் தெரிந்து கொண்டேன்.
என்னைச் சரண் அடைந்தவர்களை எப்போதும் நான்
கைவிடுவதில்லை. தசரதபுத்ரர்கள் நாங்கள் நால்வர்
குகனோடு ஐவராணோம். சுக்ரீவனோடு அறுவராணோம்.
இன்று உன்னோடு எழுவர் ஆனோம்.

கதை சொல்பவர்: ஸ்ரீராமன் விபீஷணனை மனதாரத் தழுவினான். "விபீஷணன் ராவணனின் தம்பி. இதில் ஏதாவது குழி இருக்கலாம். எனவே அவனை நம்புவதற்கில்லை" என்று சுக்ரவன் அங்கதன் முதலானோர் முதலில் சந்தேகித்தனர்.

ஆனால் விபீஷணனின் உயர்ந்த பண்புகளை ஹனுமான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னான். மற்றவர்களுக்கு உண்மைகள் தெரியும் வண்ணம் ராமன் விபீஷணனுடன் உரையாடினான். ராமன்: விபீஷண! உனக்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?

விபீஷணன்: பிரபு! அண்ணன் இராவணனுக்கு அறங்கள் அனைத்தும் எடுத்துச் சொன்னேன். அன்னை சீதையைத் தங்களிடம் ஒப்படைக்கும்படி நயந்தும் பயந்தும் நானும் சில நல்லமைச்சர்களும் பல முறை கூறினோம். அவர் செவி சாய்க்கவில்லை. மாறாக எங்களை எல்லாம் விரோதிகளாகவே எண்ண ஆரம்பித்து விட்டார். தனி ஒருவனின் காம இச்சையால் இலங்கை நாடே அழிவதை என்னால் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இருக்க முடியவில்லை. நான் தங்களை சரணடைந்தது என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அல்ல. இலங்கையைக் காப்பாற்ற, நான் சரணாகதி என வந்ததற்கு என் சகோதரனை நான் நேசிக்க வில்லை என்பது காரணமல்ல. என் நாட்டையும் நாட்டு மக்களையும் அவரைவிட மேலாக நேசிக்கிறேன் என்பதே காரணம். நாட்டிலுள்ள நல்லவர்களுக்கும், தர்மத்தையும் காக்கவே நான் தங்களைச் சரணடைகிறேன்.

ராமன்: விபீஷண! உன் தேசபக்திக்கு நான் தலைவணங்குகிறேன். நாட்டின் நலம் கருதும்போது சொந்த பந்தங்களுக்கு இடமில்லை. ராவணன் எனக்குச் செய்திருக்கும் தீமையைப் போக்க இன்னமும் அவகாசம் தருகிறேன். அதுவும் பயன் தராவிட்டால் இராவணனும் அவனுடன் அதர்மத்துக்கு உடன்பட்டவர்களும் மட்டுமே அழிவார்கள். அதன்பின் நீயே இலங்கைக்கு அதிபதியாகி உன் மக்களைக் காப்பாயாக. அதற்கு அடையாளமாக நான் இப்போதே ஹெயிக்கப் போகும் இலங்கையை உன்னிடம் ஒப்படைத்து உனக்கு முடிசூட்டி விடுகிறேன்.

கதை சொல்பவர்: கடல் நீரால் விபீஷணனை நீராட்டி அவனுக்கு முன்னதாகவே முடிசூட்டு விழா நடத்தினான் ராமன். இப்போது வானரக் கூட்டங்கள் விபீஷணனை வாழ்த்தின. ராமன் பக்கம் நின்று தர்மம் வெல்லத் துணை புரிவதாக விபீஷணன் வாக்களித்தான்.

வானரக் கூட்டங்களில் நான் என்ற வானரம் தேவலோக சிற்பி மயனைப் போல படைக்கும் திறம் வாய்ந்திருந்தது. அதன் தலைமையில் சேதுபந்தனம் பணி தொடங்க ராமன் உத்தரவிட்டான். இதற்கிடையில் சமுத்திர ராஜனான வருணனைக் குறித்து வணங்கி நின்றான் ராமன். பாலம் கட்டும் பணி தடைபடாமலிருக்க அவன் வருணனை வேண்டினான். வெகு நேரமாகியும் வருணன் தோன்றவில்லை. ராமன் உடனே தன் அஸ்திரம் ஒன்றையெடுத்து சமுத்திரத்தில் எய்தான். கடல் கொந்தளிக்க ஆரம்பித்தது. வருணன் பக்தியுடன் ராமன் முன் நின்றான்.

வருணன்: ராமா, நமஸ்கரிக்கின்றேன்! என்னுடைய சாம்ராஜ்யமான இந்தக் கடலிலும் தீவினையுள்ள நிறைந்திருந்தன. அவற்றை அழிக்க உன் அஸ்திரத்தால்தான் முடியும். அதற்காகவே சற்று தாமதித்து வந்தேன். தேவர்களின் துயர் தீர தாங்கள் மேற்கொண்ட பணி நிறைவேற என் கடமையைச் செய்கிறேன். கற்களையும் பாறைகளையும் தாங்கி தங்கள் திருவடிகள் பட்டு இந்தக் கடல் புனிதமடையட்டும்.

கதை சொல்பவர்: வருணன் மறைந்தான். வானரங்கள் மதிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்தனர். மலைகள் உடைந்தன. பாறைகள் உருண்டன. ராமசேவையில் எல்லா ஜீவராசிகளும் ஈடுபட்டன. ராம நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே, ராமன் புகழைப் பாடிக் கொண்டே சேதுபந்தனப் பணி தொடங்கியது. பாட்டு:

1. ராம, ராம, ராம, ராம, ராம ராம, ராம், ஸ்ரீராம, ராம ராம, ராம, ராம, ராம, ராம்,
2. தாரக மந்திரம் அது ராம மந்திரம்
தரணிதனை காத்து நிற்கும் மூல மந்திரம்
அது ராம மந்திரம்.

சத்தியத்தை லட்சியமாய் காட்டும் மந்திரம்
சாந்தி தந்து வழிகாட்டும் நாம மந்திரம்
அது ராம மந்திரம் (ராம, ராம)

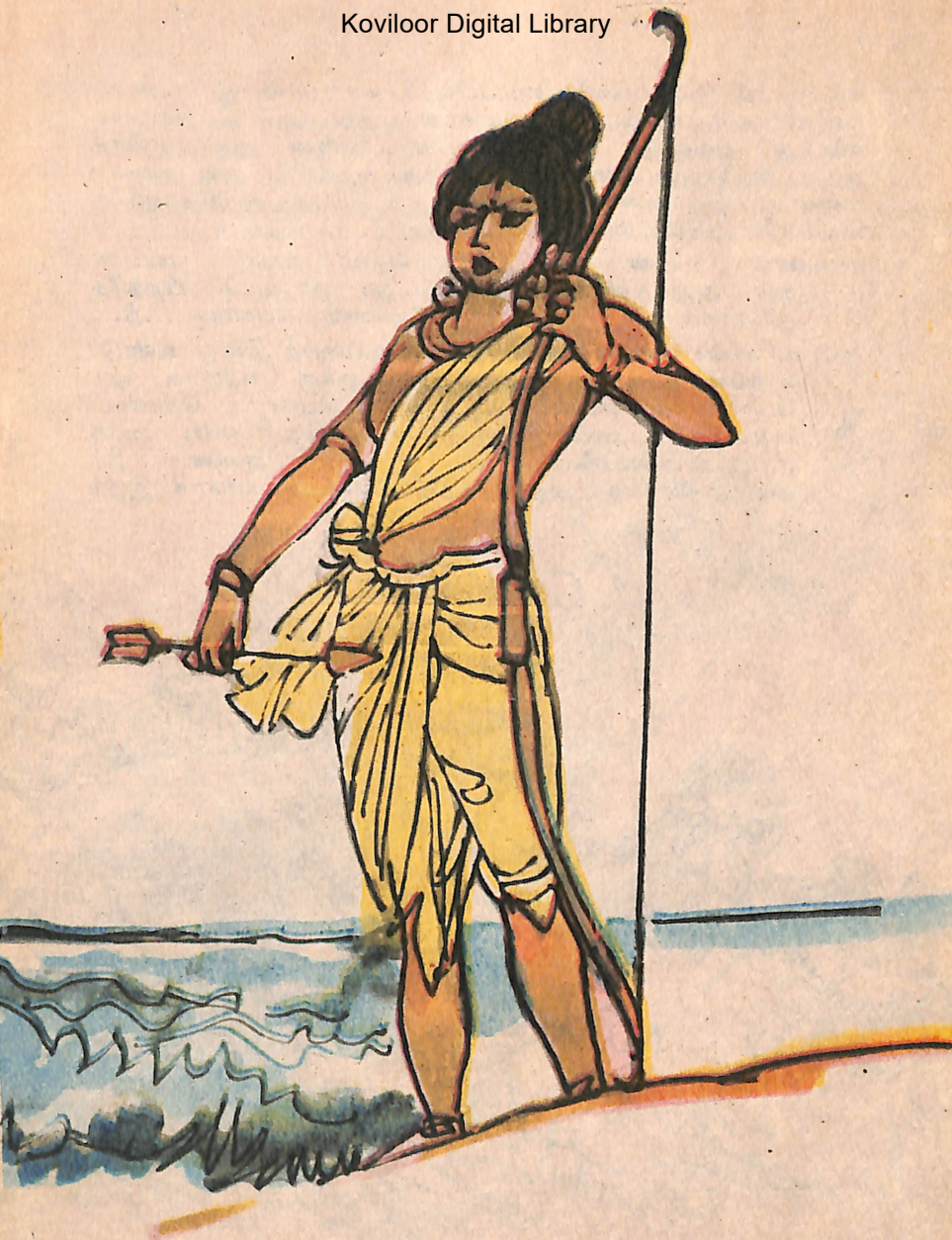
3. சரணமென வந்தவரைக் காக்கும் மந்திரம்
சகல ஜீவ ராசிகளும் போற்றும் மந்திரம்
துன்பக்கடல் தாண்டச் செய்யும் துய மந்திரம்
இன்பமெல்லாம் தந்தருளும் இனிய மந்திரம்
அது ராம மந்திரம் (ராம ராம)

கதை சொல்பவர்: ராம நாமத்தின் பெருமையால் கடலைக் கடக்க ஒரு பாலம் அமைந்தது. விபீஷணனும் அனுமாமும் முன்னே சென்று வழிகாட்ட, சுக்ரீவனும் படைகளும் புடைகுழ ஆரண்யராமன் கோதண்ட ராமனாக தம்பி லட்சுமணனுடன் இலங்கையில் நுழைந்தான். இதற்கிடையில் ராவணன் நிலை என்னவென்று பார்ப்போம்?

தீய சிந்தனையும், தீய குணமும் மேலோங்கி நின்றபடியால் ராவணன் தீவினை புரிவதையே தர்மமாகக் கொண்டான். தம்பி விபீஷணனின் பிரிவு அவனுக்குத் துயரத்தைத் தரவில்லை. அவன் ஆத்திரத்தையே அதிகமாக்கியது. சீதையை அடைவதற்காக எதையும் இழக்க தயாரானான் ராவணன். நீதி

மாண்கள் அவனுக்கு நீதி சொல்லி பயனற்றுப் போகவே
 மனம் நொந்தார்கள். அரக்க குணம் படைத்த அறிவிலி
 அமைச்சர்கள் அவன் செய்வதையே ஆமோதித்தனர்.
 இராமலக்ஷ்மணர்கள் வானர சேனையுடன் யுத்தத்திற்கு ஆயத்த
 மாக இலங்கை வந்ததை அறிந்த இராவணன், தன் மந்திரா
 லோசனை சபையை அவசரமாகக் கூட்டினான். இராவணனின் வீர
 மைந்தன் இந்திரஜித், சேனைத்தளபதிகள் மகாபார்சவன், தூம்ரக்
 ஷன், வஜ்ரதனுஷ்டன், அகம்பன் முதலானோர் அவையில் கூடினர்.
 ராவணனின் மற்றொரு தம்பி கும்பகர்ணன். அவன் மலை போன்ற
 மேனியும் பத்து யானை பலமும் கொண்டவன். ஆனால் எப்
 போதும் அவன் தூங்கிக் கொண்டே இரூப்பவன். தன் பலமிக்க

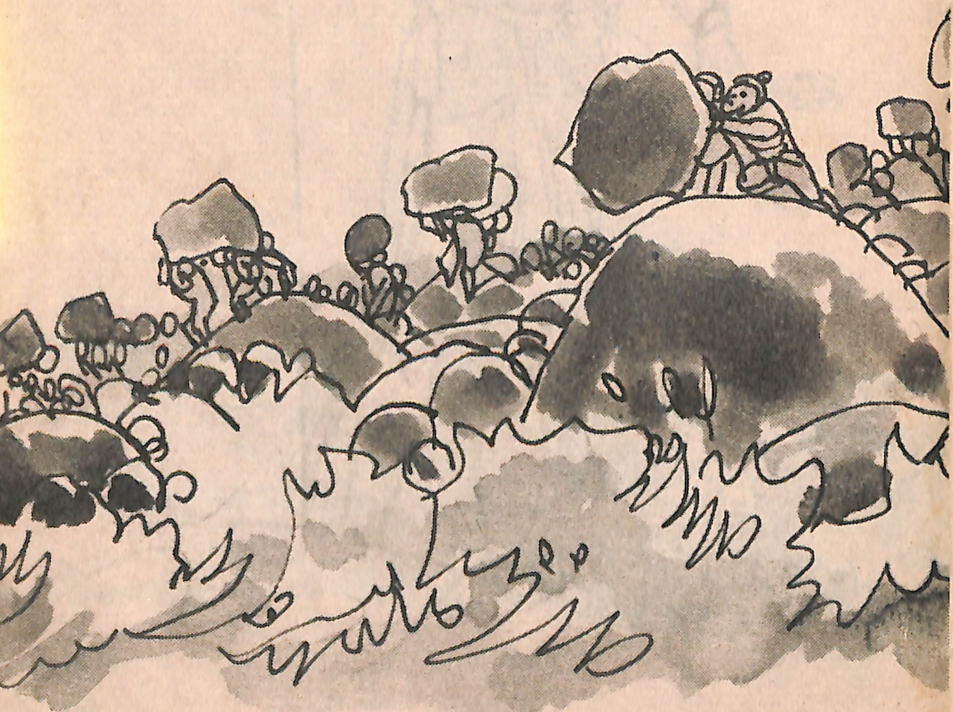

சகோதரன் கும்பகர்ணனை எழுப்பிவரச் செய்தான் இராவணன். பல வீரர்கள் அவனை ஆயுதங்களால் குத்தி அவன் நித்திரையை கலைத்து, அவனுக்கு வயிறு புடைக்க அன்ன ஆகாரங்களைத் தந்து அவனையும் அவைக்கு அழைத்து வந்தனர். தன் தவறை உணராத இராவணன், இராமனை எதிரியாகக் கருதி அவனை அழிக்கவே திட்டம் போட்டான்.

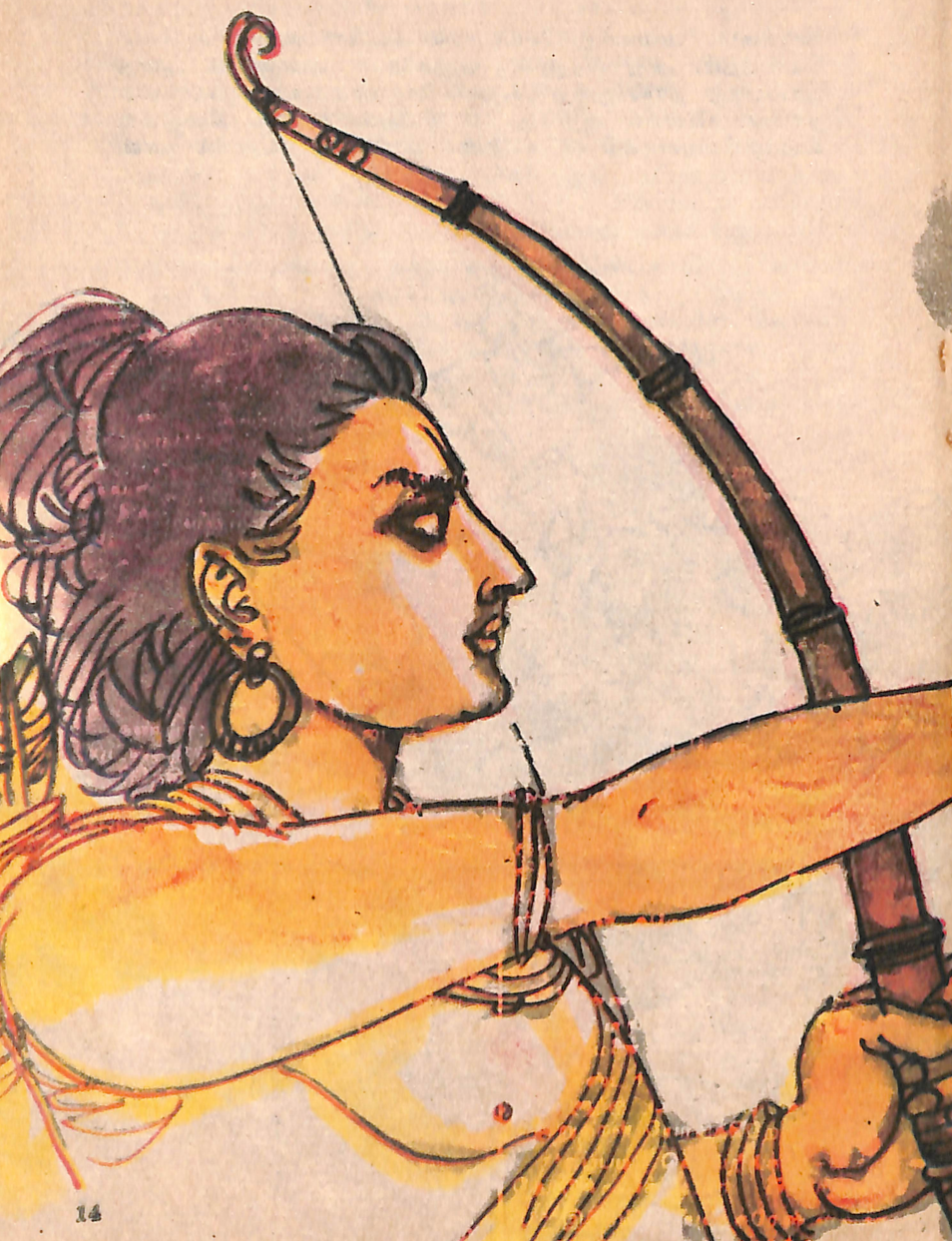
ராவணன்: உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி என்பார்கள். அது உண்மையாகி விட்டது. என் உடன் பிறந்தே துரோகம் புரிந்து விட்டான் விபீஷணன் கும்பகர்ணன்....நீ...

கும்பகர்ணன்: அண்ணா, நான் தங்கள் உப்பைத் தின்று உண்டு, உறங்கி, காலம் கழிப்பவன். தங்களுக்கு எதிராக ஒரு போதும் செல்லமாட்டேன். ஒரு பெண்மீது கொண்ட மையலால் அவனை சிறையெடுத்தீர். முதலிலேயே அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கொன்றுவிட்டு அவனை நீர் அடைந்திருந்தால் அது வீரத்திற்குக்கிடைத்த பரிசாக இருந்

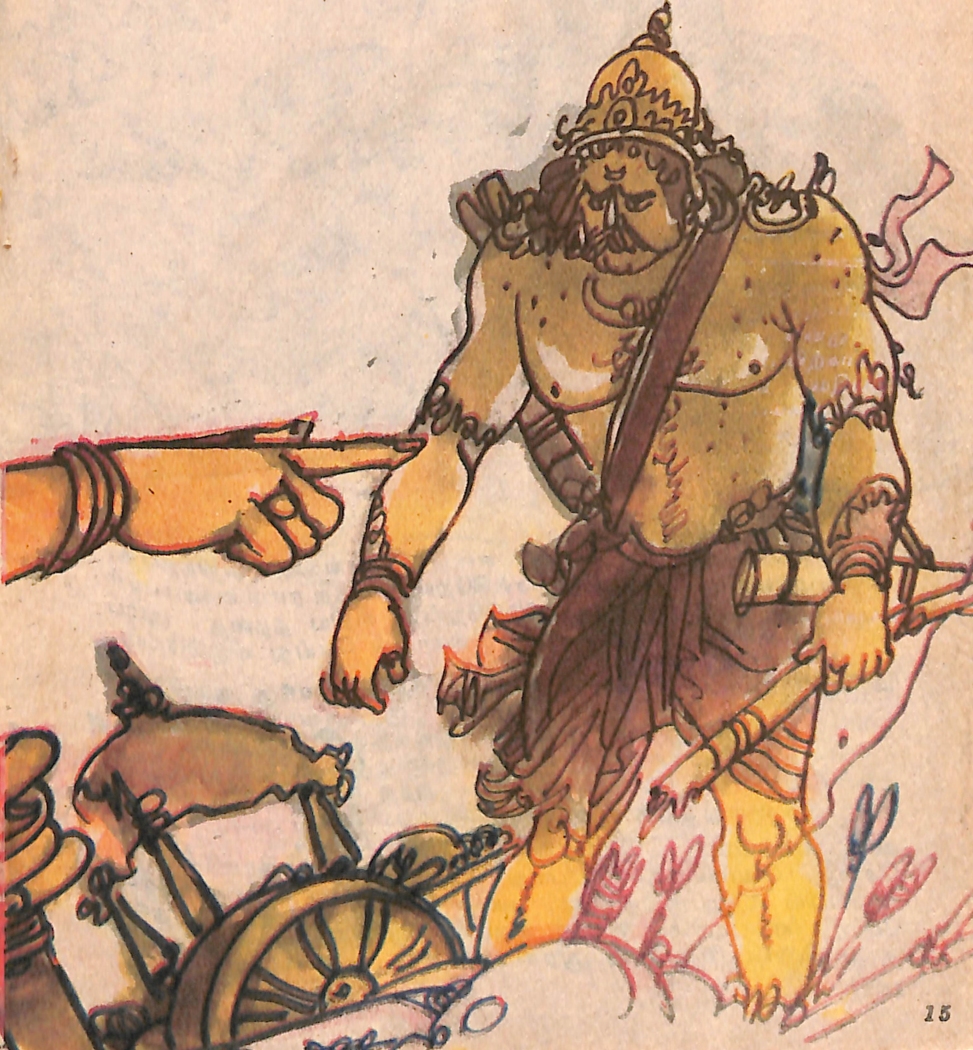
திருக்கும். அவ்வாறு செய்யாமல் அவளை மறைவாக சிறையெடுத்தீர். அது வீரனுக்கு அழகல்ல. என்றாலும் அதை இப்போது நான் குறை கூறவில்லை. ராம லட்சுமணர்களை நானே போரில் அழித்து விடுகிறேன். பிறகு சீதையை உமக்குரியவளாக்கி விடுகிறேன். ஒருக்கால் போரில் நான்

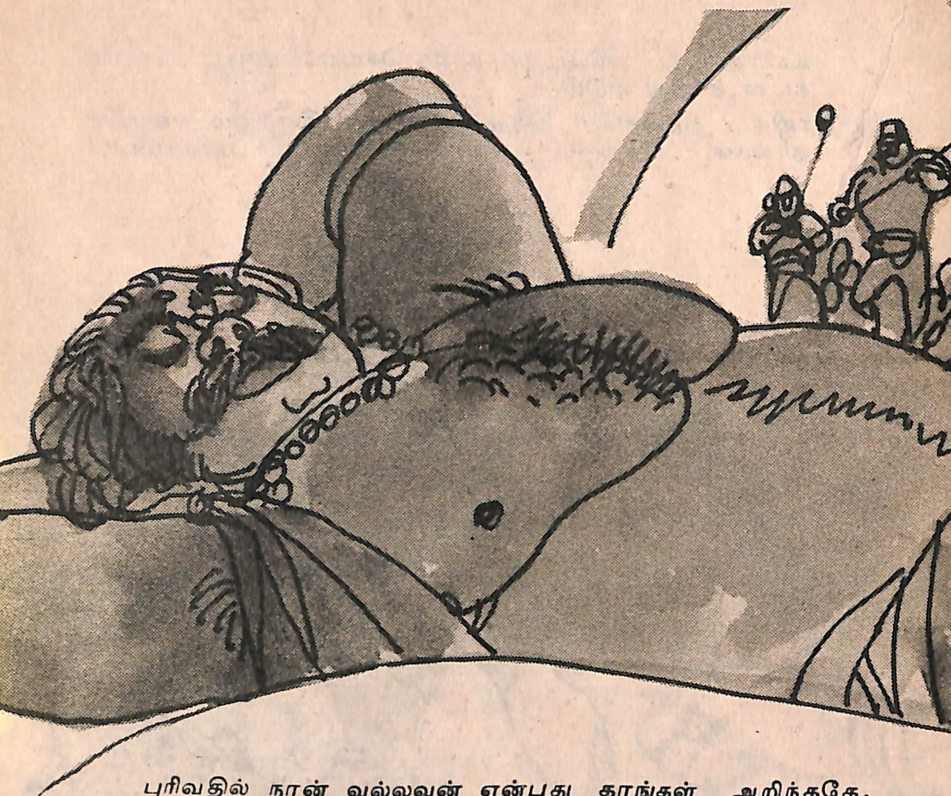

உயிர் துறந்து விட்டால் நான் செய்யவேண்டிய நன்றிக்
கடன் தீர்ந்து விடும்.

இந்திரஜித்: தந்தையே! இந்த இந்திரஜித் இருக்கும் வரையில்
தாங்கள் எதற்கும் கலங்க வேண்டாம். மாயப்போர்

புரிவதில் நான் வல்லவன் என்பது தாங்கள் அறிந்ததே. முதலில் நானே களம் செல்கிறேன். அந்த ராம லக்ஷ்மணர் களை நானே அழித்து விடுகிறேன். சிறிய தந்தை கும்ப கர்ணனுக்கும் வேலையே இல்லாமல் செய்து விடுகிறேன்.

இராவணன்: மேகநாதா! உன் வீரத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. தம்பி கும்பகர்ணனின் சூரத்தனமும் எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் நம் பலத்தில் பாதி விபீஷணன் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை நினைவில் கொண்டு செயல்படுங்கள். அந்த மானிடனை ஒழித்த பின்னாவது அந்த மைதிலி அவனை மறக்கிறாளா பார்க்கிறேன்.

கதை சொல்பவர்: இவ்வாறு இவர்கள் மந்திராலோசனை செய்து கொண்டிருக்கும்போது திடீரென் ஒரு வானர வீரன் அவையில் வந்து குதித்தான். அவன் வாலி மைந்தன் அங்கதன். போர் ஏற்படாமல் தடுக்க கடைசி முயற்சியாக அங்கதனை தாது அனுப்பியிருந்தான் ஸ்ரீராமன்.

அங்கதன்: ராவண! என்னைத் தெரிகிறதா? உன்னை ஒரு பூச்சியைப் போல் வாலில் கட்டித் தூக்கிச் சென்றானே கிஷ்கிந்தை மன்னன் வாலி. அவர் மைந்தன் அங்கதன் நான். ராமபிரானின் தூதுவனாக உனக்கு நல்லதை எடுத்துச் சொல்ல வந்திருக்கிறேன்.

இராவணன்: ஹ.... ஹா... உன் தந்தையைக்கொன்றவனையே தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறாயே. உனக்கு வெட்கமாக இல்லை.

அங்கதன்: பதிரிவிரதையான பத்தினி மண்டோதரி இருக்க தாயைப் போல பார்க்க வேண்டிய சீதாபிராட்

டியை, திருடன் போல சிறையெடுத்து வந்த உனக்கே வெட்கமில்லை.....

இந்திரஜித்: அங்கதா! என்ன இறுமாப்பு, உனக்கு... இப்போதே உன்னைக் கொன்று.....

இராவணன்: நில் மேகநாதா! அந்த ராமனின் படை பலத்தை தெரிந்து கொள்ள இவனைக் கொஞ்சம் பயன்படுத்திப் பார்ப்போம்.

அங்கதன்: ராமன் படை பலம் என்ன? என் ஒருவன் பலத்தை முதலில் தெரிந்து கொள். இதோ இங்கே நான் ஊன்றி

யிருக்கும் எனது வலது காலை உன் வீரர்கள் யாராவது அசைக்க முடியுமா பார்?

கதை சொல்பவர்: என்று சவால் விட்டான் 'அங்கதன்'. மேகநாதன், சும்பகர்ணன் மகாபார்சுவன் போன்றவர்கள் கோபாவேசத்தில் குரங்கின் காலை வாரி எறிய அதன் அருகில் வந்தனர். ஆனால் பாவம், அங்கதன் காலை ஒரு அங்குலம் கூட அவர்களால் நகர்த்த முடியவில்லை. முடிவில் இராவணனே அந்த சவாலை ஏற்று அவன் கால்களை அசைக்க வந்தான்.

அங்கதன்: இராவணா! நீ என் கால்களைப் பிடிக்காதே.

ஸ்ரீராமனின் கால்களைப் பிடித்து மன்னிப்புக் கேள். உன்னையும் நாட்டையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்.

கதை சொல்பவர்: என்று கூறி வால் நட்சத்திரத்தைப் போல விண்ணிலே தாவி ராமன் பாசறை வந்து சேர்ந்தான் அங்கதன். போர் முரசங்கள் ஒலித்தன - தாரைதப்பட்டங்கள் முழங்கின. அதர்மத்தை அழிக்க தர்மத்தின் தலைவன்

ராமன் மேற்கொண்ட பணி தொடங்கியது. ராம-ராவண யுத்தம் ஆரம்பமானது.

இந்திரஜித் தலைமையில் புறப்பட்ட அரக்கர் சேனைக்கும், வானர சேனைக்கும் கோரயுத்தம் நடந்தது. நேர்மையான வழியில் போரிடாமல் இந்திரஜித் மாயா ஜாலங்கள் புரிந்து பிறர் கண்களுக்குத் தெரியாத வண்ணம் விண்ணில் நின்று போர் புரிந்தான். ராமலக்ஷ்மணர்களின் பாணத்தாலும் ஹனுமான், சக்ரீவன், ஜாம்பவான் போன்ற வீரர்களின் பலத்தாலும் இந்திரஜித் சேனை சிதறியது. ஆனால் அவன் கடைசியில் நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். நாகாஸ்திரத்தால் ராம-லக்ஷ்மணர்கள் மயக்கமடைந்து கீழே விழுந்தனர். கவலையால் கலங்கிய ராமசையத்திற்கு விபீஷணன் ஆறுதல் கூறினான்.

பரம விஷ்ணு பக்தனுஷைவிபீஷணன், அப்போதுகருடமந்திரம் ஜெபித்தான். பகவான் எடுத்த ராமாவதாரத்தின்போது தன் கடமையைச் செய்ய கருடன் அங்கே வந்து நின்றான். அவன் ராம லக்ஷ்மணர்களின் பாதசேவை செய்ததுமே ராம லக்ஷ்மணர்கள் மயக்கம் தெளிந்து தேஜஸோடு எழுந்தனர். வானரங்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்தன. நாகாஸ்திரத்தால் இராம லக்ஷ்மணர்கள் அழிந்து விட்டதாக எண்ணிய இந்திரஜித் செய்தியறிந்து நிலை கலங்கினான்.

இராவணன்: மேகநாதா! நாகாஸ்திரத்திலிருந்தும் இவர்கள் பிழைத்து விட்டார்கள், தூம்ரக்ஷன், வஜ்ரதனுஷ்டன், அகம்பன் மஹாபார்வன் ஆகிய எல்லா படைத்தளபதிகளும் உனக்கு உதவட்டும், நாளை அந்த மானிடர்களை ஒழித்துவிட்டு வந்துவிடு. நாளையே அந்த மைதிலியை நான் அடைய வேண்டும்.

கதை சொல்பவர்: போர் முரசங்கள் தொடர்ந்து ஒலித்தன. யுத்தம் தொடங்கியது. ராவணன் சேனாபதிகள் ஒவ்வொருவராக ஒவ்வொரு நாளும் களபலியாயினர். ராவணனுக்கு இப்போது பீதி அதிகரித்தது.

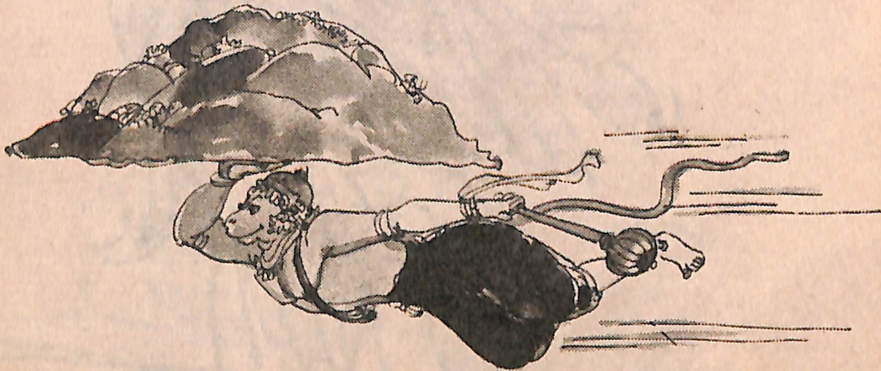
இராவணன்: நம் சேனா வீரர்கள் அனைவரையுமே அழித்து விட்டது அந்த வானரக் கூட்டம். இனியும் அவர்களை விட்டுவைத்தால் ஆபத்து. இன்று நானே அவர்களைக் களத்தில் சந்திக்கிறேன்.

கதை சொல்பவர்: அரக்கர்சேனை புடைகுழ போர்க்கோலம் பூண்டு முதன்முறையாக இராவணன், யுத்த களம் புறப்பட்டான். ராவணன் ரதம் யுத்த பூமியில் ஓடிந்து விழுந்தது. வில் கையிலிருந்து நழுவினது. அதர் மத்திற்கு துணையேதுமின்றி நிராயுதபாணியாக நின்றான்.

இராமன்: இராவண! நிராயுதபாணியைக் கொல்வது ஷத்திரிய தர்மமல்ல. உன் அழிவைத் தடுத்துக்கொள்ள இன்னமும் ஒரு அவகாசம் தருகிறேன். 'இன்று போய் நாளை வா.'

கதை சொல்பவர்: தர்மத்தின் முன்னே அதர்மம் தலை குனிந்து நின்றது. யுத்தகளத்திலிருந்து அரண்மனை வந்த இராவணன் சிதைந்த சிற்பமானான். அவன் மனசாட்சி அவனுடன் போராட ஆரம்பித்தது. வீரம், விவேகம், ஞானம், சாதுர்யம் ஆகிய துர்க்குணங்களான தலைகளும் ராவணனுடன் பேசின. அவன் சிந்தனையைக் குழப்பின. தீயவை பயக்கும் தீமைகளையே அவை போதித்தன. எண்ணிக்கையில் அதிகமான துர்க்குணங்களே கடைசியில் வெற்றி பெற்றன.

1. இராவண! பார்த்தாயா, ராமன் எத்தனை உயர்ந்தவன். நீ செய்த கொடுமைக்குப் பழி வாங்காமல் தீமைக்கு நன்மை செய்து உன்னைத் 'திருப்பி அனுப்பி யிருக்கிறான்.
2. இல்லை இராவண! உன் தலைகளை ஆயிரம் தடவை அறுத்தாலும் நீ மரணமடைய மாட்டாய் என்பதை தெரிந்துகொண்டு தோல்விக்குப் பயந்து போரை நிறுத்திக்கொள்ள ராமன் செய்திருக்கும் சூழ்ச்சி இது.
3. சூழ்ச்சி செய்தது ராமனல்ல, நீதான். கபட சன்யாசி வேடம் தரித்து பத்தினி ஒருத்தியை அவள்

கணவனை எதிர்க்கும் திறமையின்றி கள்ளத்தன
மாகத் தூக்கி வந்தவன் நீ. உன் தவறுக்குப் பிராய
சித்தமாக அவளை இராமனிடமே திருப்பி அனுப்பி
விடு.

4. என்ன, சீதையை திருப்பி அனுப்புவதா... வேண்டாம்

இராவணன்: உன்னை கையாலாகாதவன் என்று உலகம் இகழும்.

5. இப்போது மட்டும் உலகம் உன்னைப் புகழ்வா போகிறது. சொந்த ஆசாபாசங்களுக்காக நாட்டையே அழித்தவன் நீ என்று நாடு உன்னைத் தூற்றும். வேண்டாம் ராவண, உன் அழிவைத் தடுக்க இராமனிடம் போய் மன்னிப்புக் கேட்டு விடு.
6. அழிவா? யார் சொன்னது? சாகாவரம் பெற்ற உனக்கா அழிவு. இல்லை இராவண! இது வீண் பயம். கோழைத்தனம்.
7. மரணம் மட்டுமே ஒருவனை அழிப்பதில்லை ராவண. ஒருவன் செய்த பாவங்களும் அவனை அழித்து விடும். பாபத்திற்கு பிராயசித்தம், தவறை உணர்ந்து திருந்துவது ஒன்றுதான்.
8. தவறு! எது தவறு. தேவர்களையும் முனிவர்களையும் வென்றவன் நீ. வீர ஆண்மகன். ஒரு பெண்ணை இச்சிப்பது எப்படித் தவறாகும்? காமம் என்பது கடவுள் மனிதனுக்குத் தந்த வரம்தானே இராவண.
9. இராவண! கொண்ட குறிக்கோளில் தளர்ந்து விடாதே. மேகநாதனும், 'கும்பகர்ணனும், ஒருவராகவே அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களை அழித்துவிட முடியும்.
10. ராமனை அழித்தபிறகு உன் வீரத்திற்கு பரிசாக சீதை உன்னுடையவளாகி விடுவாள். இராவண! வலிய வரப் போகும் சீதாதேவியை உன் கோழைத்தனத்தால் இழந்துவிடாதே.

இராவணன்: சீதையை நான் அடைந்தே தீரவேண்டும். போர் தொடரட்டும். யுத்த பேரிகைகள் முழங்கட்டும். கதை சொல்பவர்: "இன்று போய் நாளை வா" என்றான் இராமன். ஆனால் இராவணன் மறுநாள் யுத்தத்திற்குத் தன் தம்பி கும்பகர்ணனை அனுப்பினான். பெரிய மலை நகர்வது போல யுத்தத்திற்கு புறப்பட்டான் கும்பகர்ணன். தின்ற உப்பிற்கு நன்றிக் கடன் தெரிவிக்கத் தெரிந்தே அதர்மத்தின் பக்கம் போராடினான் அவன். அவனுடைய வீரமும் நன்றி உணர்வும் பகைவர்களையும் பாராட்டச் செய்தது. முடிவில் ராம லக்ஷ்மணர்களின் பாணங்கள் கும்பகர்ணனின் அங்கங்களை அறுத்து வீழ்த்தின. எரிமலை வெடித்து சிதறுவது போல வீழ்ந்து கும்பகர்ணன் களத்திலேயே வீர மரணம் எய்தினான்.

இராவணன்: கும்பகர்ண! நீயும் மடிந்துவிட்டாயா. என் சகோ

தரர்கள் இருவரையுமே என்னிடமிருந்து பிரித்துவிட்டனர் அந்த ராம லக்ஷ்மணர்கள். இன்று அந்த சகோதரர்கள் இருவரையுமே நான் அழித்து விடுகிறேன்.

மேகநாதன்: தந்தையே! அந்த சந்தர்ப்பத்தை எனக்குத் தாருங்கள். பிரம்மாஸ்திரத்தை பிரயோகித்து இன்று நானே அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களை அழித்துவிடுகிறேன்.

இந்திரஜித் இரண்டாம் முறையாக போருக்கு புறப்பட்டான்.

கதை சொல்பவர்: அவன் அதர்ம முறையில் நடத்திய மாயாஜால யுத்த தந்திரங்களை ராமன் தர்மம் தவறாமல் முறியடித்தான். முடிவில் இந்திரஜித் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பயன்படுத்தினான்:

பிரம்மாஸ்திரம் ராம லட்சுமணர்களை பிரக்ஞை இழந்து விழச் செய்தது. அவர்கள் மரணம் அடைந்து விட்டதாக எதிரிகள் கொக்கரித்தனர். வெற்றியின் அடையாளமாக இந்திரஜித்தின் துந்துபிகள் முழங்கின. பெரும்பாலான வானரசேனைகள் அங்கங்கள் இழந்து, காயமுற்று குற்றயிராகக் களத்தில் கிடந்தன. ஹனுமான் மட்டுமே காயமின்றி பிழைத்துக் கொண்டிருந்தான். ராம லக்ஷ்மணர்கள் நிலை கண்டு ஹனுமான் கதறி அழுதான். துடித்தான். அப்போது ஜாம்பவான் கூறினான்.

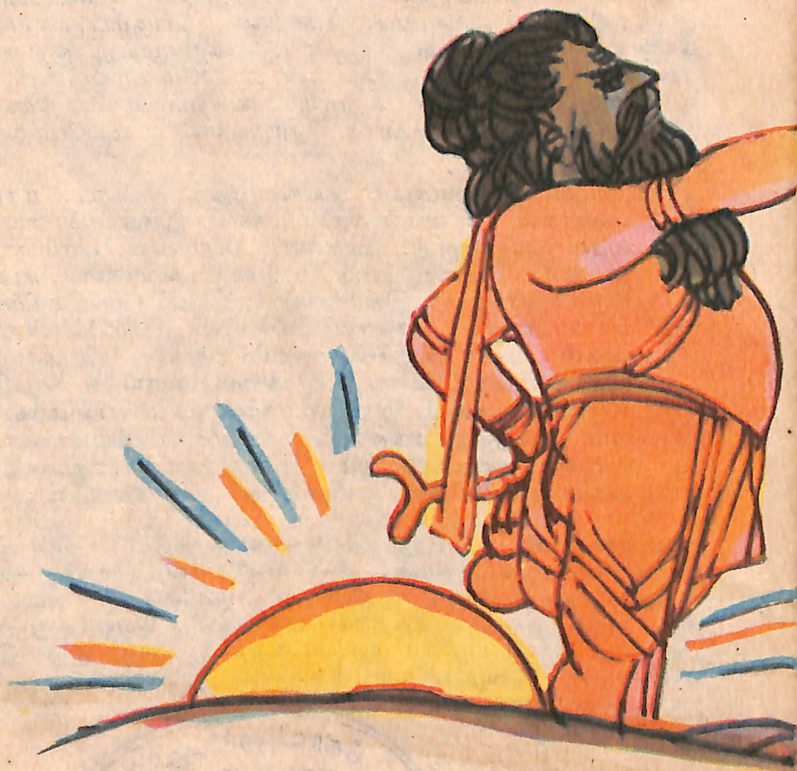
ஜாம்பவான்: ஹனுமான் கலங்காதே அப்பா. ராம லக்ஷ்மணர்கள் மரணமில்லாதவர்கள். இந்த மாயை விலக வழி ஒன்றுள்ளது. உன்னைப் போலவே பிரம்மாஸ்திரத்திற்கு வேண்டுமென்றேதான் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களின் இந்த மயக்கநிலை ஒரு மாயைதான். கைலாய மலையில் சிகரமொன்றுள்ளது, அதன் பெயர் சஞ்சீவிபர்வதம். அங்கே மிருதசஞ்சீவினி. விசலயகரணி போன்ற மகிமை வாய்ந்த மூலிகைகள் உள்ளன. அவை இறந்தவர்களை உயிர் பிழைக்கச் செய்யும். சிதைந்த அங்கங்களை வளரச் செய்யும். காயமுற்றவர்களை குணப்படுத்தும். இன்று சூர்யாஸ்தமனத்துக்குள் அந்த ஒளிமிளிரும் மூலிகைகளைக் கொண்டு வா.

கதை சொல்பவர்: ஹனுமான் வாயு வேகத்தில் புறப்பட்டான். இமயத்தை அடைந்தான். சஞ்சீவினி பர்வதத்தைக் கண்டான். உடனே ஜாம்பவான் குறிப்பிட்ட மூலிகைகளை அடையாளமாக காணமுடியாத காரணத்தால் மலையையே பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டு விண் வழியே புறப்பட்டான். ஹனுமான் இலங்கை எல்லைக்குள் நுழையும்போதே சஞ்சீவி மூலிகையின் சக்தியால் ராம லக்ஷ்மணர்கள் தூக்கத்திலிருந்து விழிப்பது போல எழுந்

தனர். வானர சேனைகள் எல்லாம் உடல் காயங்கள் மறைந்து அங்கங்கள் வளரப்பெற்று வலிவோடு எழுந்தன. களத்தில் மாண்டு கிடந்த அரக்கர்கள் சேனையும் ஹனுமான் கருணையால் உயிர் பிழைத்தன.

ஹனுமான் சஞ்சீவி பர்வதத்தை இலங்கையின் எல்லையில் இறக்கிவிட்டு வந்தான். அண்ணலையும் லக்ஷ்மணனையும் கண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடினான். சஞ்சீவியைக் கொண்டு வந்து அனைவர் உயிரையும் காத்த ஹனுமானை எல்லோரும் வாழ்த்தினர்.

ராமலக்ஷ்மணர்கள் உயிர் பிழைத்துவிட்ட செய்தியறிந்து இந்திரஜித் கலங்கினான். அவனிடம் ஏற்கெனவே இருந்த மந்திர சக்திகளும் தவப்பயனும் வீணாகியிருந்தது. புதியதாக சித்திகளும் வரமும் பெற்று ராம லக்ஷ்மணர்களை அழிக்க ரகசியமாக நிகும்பலை என்ற யாகத்தைத் தொடங்கினான்.

விபீஷணன் தக்க தருணத்தில் இந்த செய்தியை
 லக்ஷ்மணனுக்குத் தெரிவித்தான். லக்ஷ்மணன் தன் வானர
 வீரர்களுடன் சென்று நிகும்பலையாகத்தை அழித்தான்.

இந்திரஜித் வெகுண்டெழுந்தான். கோரயுத்தம் தொடங்
 கினான். அற்புத சக்திகளும் அதர்மத்திற்கு அதிக நாள் துணை
 புரிவதில்லை. இந்திரஜித் மாயா சக்திகளையெல்லாம் இழந்து ராம
 லக்ஷ்மணர்களை எதிர்க்க முடியாமல் தவித்தான். அவன்
 சேனைகள் பயந்து ஓடின.

முடிவில் ராம பாணம் ஒன்று அவன் தலையைக் கொய்தது. தந்தையின் தீய செயலால் தனயன் அழிந்தான். செய்தியறிந்த ராவணன் துயரத்தால் துடித்தான். அவன் மனைவி மண்டோதரி-அவள் மகா பதிவ்ரதை. மகனை இழந்த துயரை அவளால் தாங்க முடியவில்லை. இறுதியாக கணவனுக்கு நல்லதை எடுத்துச் சொல்லி அவரையாவது காப்பாற்றத் துடித்தாள்.

மண்டோதரி: ஸ்வாமி! சீதாதேவி பதிவ்ரதை. அவள் இட்டசாபம் நம்மையெல்லாம் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தங்கள் சகோதரர்கள் மாண்டனர் - நம் மகன் மேகநாதன், இந்நாட்டின் வீர வாரிசு. அவனும் அழிந்துவிட்டான். சேனைகளெல்லாம் அழிந்து விட்டன. மிஞ்சியிருப்பது தாங்களும் தங்கள் உள்ளத்தில் சுடர்விட்டெறியும் தீய ஆசையும் தான். அந்தத் தீயை அணைத்துவிடுங்கள் பிரபு. தங்கனையாவது காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு மாங்கல்ய பிச்சை தாருங்கள் பிரபு.

ராவணன்: மண்டோதரி! என் ஒருவனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள என் குலத்தையே அழித்தவர்களை விட்டுவிடுவதா? அது இனிமேல் முடியாது மண்டோதரி. சீதையை நான் அடைவதோ அடையாததோ அவரவர் அதிர்ஷ்டப் படி நடக்கட்டும். இந்த ராமலக்ஷ்மணர்களை அழிப்பது இப்போது என் கடமையாகிவிட்டது. அதில் வெற்றியோ தோல்வியோ விதிப்படி நடக்கட்டும்.

மறு நாள் காலை. சூரியன் உதயமாகும் நேரம். ஸ்ரீராம பிரான் போருக்கு ஆயத்தமாகும் முன் நீராடிவிட்டு தெய்வங்களை வணங்கி நின்றார். அப்போது அகத்திய மாமுனிவர் அங்கே தோன்றி ஸ்ரீராமனுக்கு சூரிய பகவானை வழிபடும் ஆதித்யஹ்ருதய சுலோகங்களை உபதேசித்தார்.

(ஆதித்ய ஹ்ருதயம் - சில சுலோகங்கள் மட்டும்)

ரஸ்மி மந்தம், ஸமுத்யந்தம்
தேவாஸுர நமஸ்க்ருதம்
பூஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம்
பாஸ்கரம் புவனேஸ்வரம்.

ஸர்வ தேவாத்மகோ ஹ்யேஷுஸ:
தேஜஸ்வீ ரஸ்மி பாவந:
ஏஷ தேவாஸுர கணந்
லோகாந் பாதி கபஸ்திபி:

நம: பூர்வாய கிரயே
பஸ்சிமே கிரயே நமஹ
ஜ்யோதிர் கணனாம் பதயே
திதிபதயே நமஹ

ஜயாய ஜயபத்ராய
ஹர்யஸ்வாய நமோ நம:
நமோ நமஸ் ஸஹஸ்ராம்சோ
ஆதித்யாய நமோ நமஹ.

கதை சொல்பவர்: ஸ்ரீராமன் யுத்த பூமியில் சூரிய தேவனை வணங்கி ஆசிபெற்றான். ராம ராவண யுத்தத்தின் கடைசி நாள் அது. "இன்று போய் நாளை வா" என்று ஸ்ரீராமன் சொன்னான். ஆனால் சில நாட்கள் கழித்துத்தான் வந்தான் ராவணன்.

தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் நடந்த போரின் இறுதிக் கட்டம் அது:

ராவணன் தன் பகை தீர்க்க கடுமையாகப் போர் புரிந்தான்.

ஒவ்வொரு ராம பாணமும் ஒவ்வொரு தலையாக ராவணன் தலைகளை துண்டித்தன. ஆனால் ஒவ்வொரு தலையும் மீண்டும் தோன்றியதைப் பார்த்து ராமன் அதிசயித்தான்.

அழிக்க அழிக்க உற்பத்தியாகும் தீமையை வேரோடு கொல்ல ராமன் உறுதி பூண்டான். ராவணன் உயிர் நலையிடுக்கும் இடம் தெரிந்து தர்மம் வெல்க என்று சொல்லி கோதண்டத்தை வளைத்தான் ராம பாணம் சேறிக் கொண்டு புறப்பட்டது. ராவணன் உடலை சல்லடையாகத் துளைத்து அவன் உயிரைக் குடித்தது. ராவணன் மலை சரிவது போல் தரையில் விழுந்தான். ராம ராவண யுத்தம் முடிந்தது.

தர்மம் வென்றது. தேவர்கள் பூமாரிப் பொழிந்தனர். தீமை அழிந்தது. ஸ்ரீராமஜெயம் என்ற கோஷம் வாணைப் பிளந்தது. ராமனின் வெற்றிச் செய்தி தாங்கி ஹனுமன் அசோகவனத்தில் நின்றான். "அன்னையே ஸ்ரீராம ஜெயம், ஸ்ரீராம ஜெயம்" என்று கூறி சீதையின் துயர் தீர்த்தான்.

சோதனை நிறைந்த வனவாஸத்தின் இறுதிக் கட்டம் ராவண சம்ஹாரத்துடன் முடிவடைந்து கொண்டிருந்தது. பிரிந்த ராமனும் சீதையும் ஒன்று கூடும் சுப நாழிகை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. தர்மமே வெல்லும். சத்யமே ஜெயிக்கும் என்பதை உலகுக்குக் காட்டுவது போல் இலங்கையெங்கும்

“ஸ்ரீராம ஜெயம்” என்ற சப்தம் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது.

சுபம்

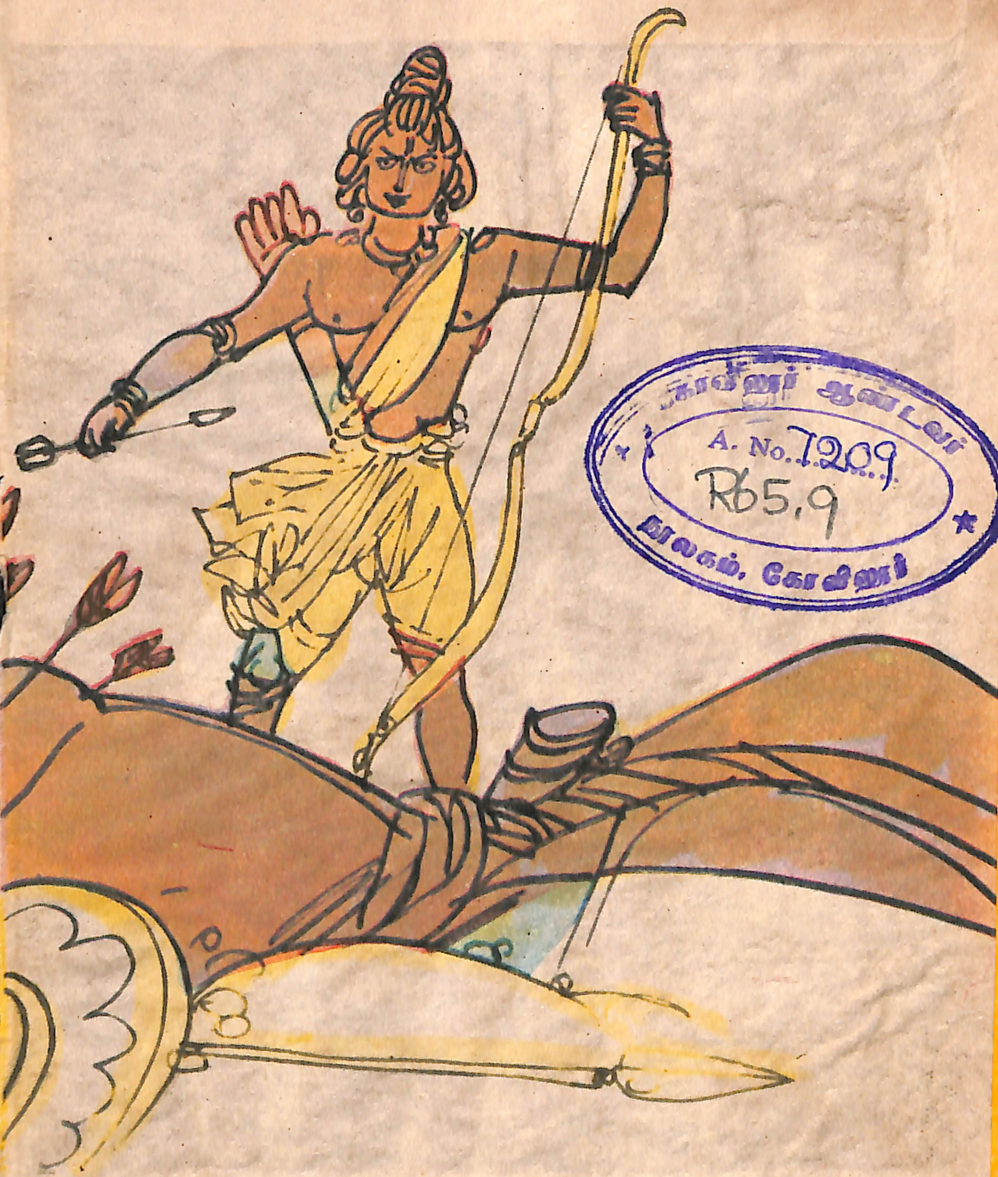
ஸ்ரீராம ஜெயம், ஸ்ரீராமஜெயம்

மணியன்: முடிவுரை:

இதுவரை நீங்கள் கேட்ட யுத்த காண்ட நிகழ்ச்சிகள் தொடர்வது எமது அடுத்த காஸட்டில்.

ராமாயண எபிகாஸட் வரிசையில் வரவிருக்கின்ற ஏழாவது கேஸட்டில் ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக வைபவத்தையும் மகிமையையும், காரிய சித்தி ராமாயண ஸ்லோகங்களும் அர்த்த விளக்கங்களுடன் சமர்ப்பிக்கவிருக்கின்றோம்.

இதுவரை
யுத்தகாண்டம்
கேட்டார்கள்.

எமது அடுத்த
காஸெட்டில்
ஸ்ரீ ராம் பட்டாபிஷேகம்
ஸ்ரீராம் ஜேயராம்
ஜேயஜேயராம்
ஸ்ரீராம் ஜேயராம்
ஜேயஜேயராம்

பதிப்பு உரிமை:
இதயம் எஜுகேஷனல்
காஸெட்ஸ்